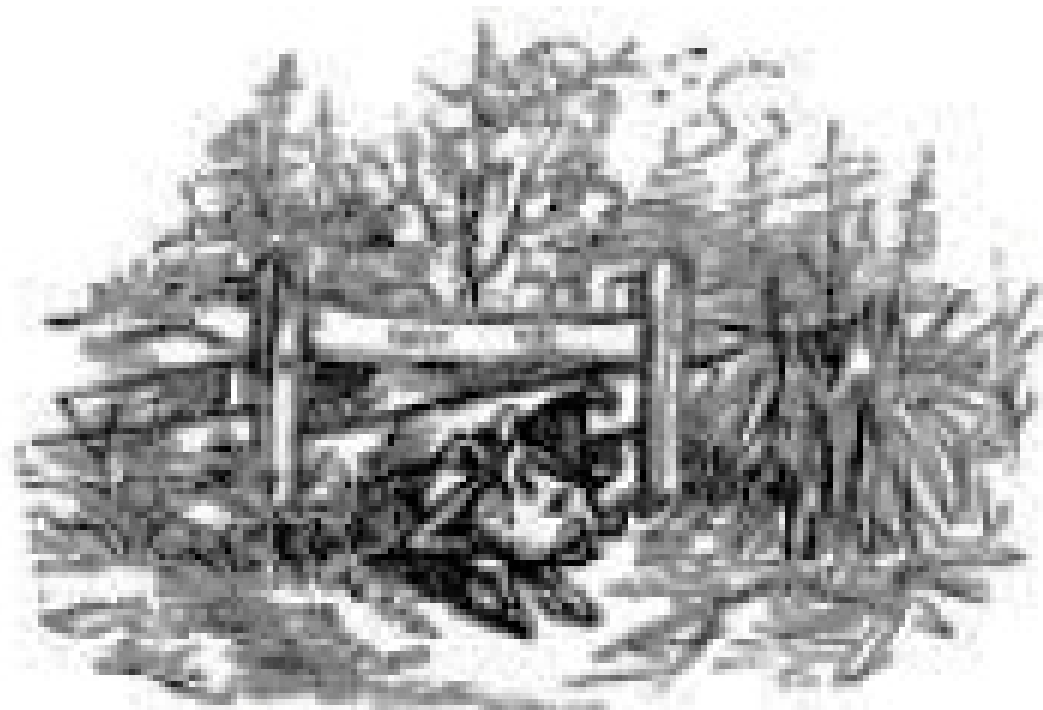

חזירוני

גב' מ.א.ג'ונסון

אחר כך דהר בשביל, שתה קצת מים מהפלג
שרקד וזהר באור השמש. הוא שמע שירת
הציפורים, אך לא שם לכך לב במיוחד. היו בדרך

חזירוני היה במקום בו לא היה לו כל עניין להיות,
בשדה התירס של האיכר ברטון. עיניו הורודות
מצאו קרש חופשי בגדר של הדיר שלו והוא התחיל
מיד לעבוד בפרסותיו השחורות וזרבוביתו הורודה
וחפר תחת הקרש, עד שעשה חור גדול מספיק כדי
להידחף לתוכו.

הוא זרק את האדמה על עצמו וסביבו וכשניסה
לעבור נתקע באמצע הדרך.
"וי, וי, ווי!" הוא קרא לעזרה, אבל אף אחד לא
שמע.

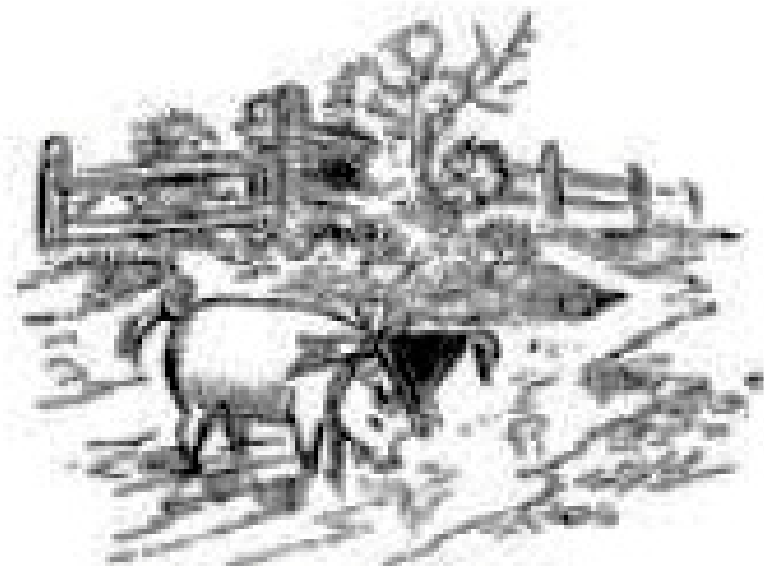
הוא דחף וגירד עוד כמה רגעים והצליח בסוף
לעבור. צדדיו הורודים נשרטו קצת והוא עוד זעק
"וי! ווי!" כמה פעמים.

אך כשהצליח זה היה "הידד! חבריה!" והוא רץ דרך
המטע, עצר פה ושם כדי לאסוף תפוח כלשהו.

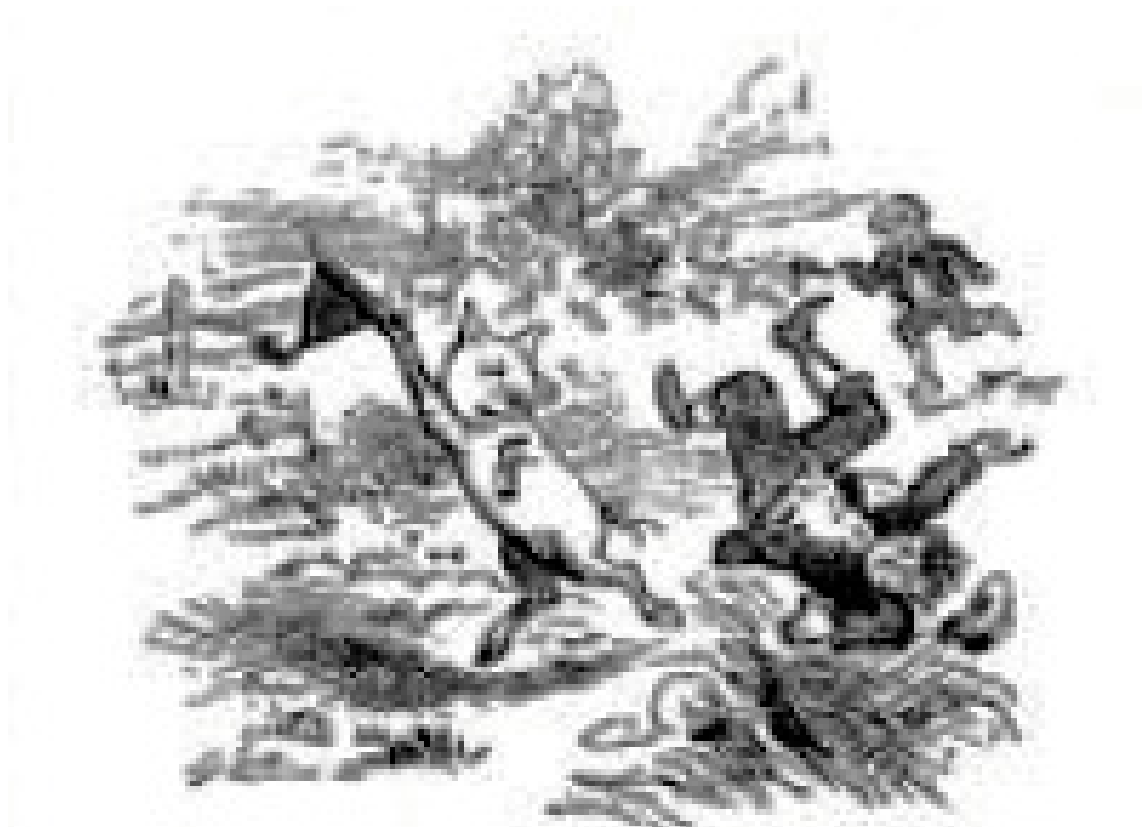
גם נרקיסים וורדי בר, אך הוא לא התעניין בפרחים.
הוא הביט סביב ושקל לאן ללכת עכשיו.

לא רחוק היה שדה תירס של האיכר ברטון והוא
יכול היה לראות גבעולים ירוקים הנעים ברוח. רק
גדר שלבים הפרידה בינו לבין התירס הזהוב שהוא

הנערים רצו אחריו עד שהתעייפו, אך חזירוני לא נתן לתפוס את עצמו. הוא רץ הנה והנה, התחמק בין הנערים והפיל את טום בדיוק בקצה הגבעונת הקטנה, וטום התגלגל לתוך הפלג.
"סם" אמר טום כשיצא מהמים וניער את עצמו כמו כלב גדול "נעזוב אותו ונגיד לבעל שלו. שישלח

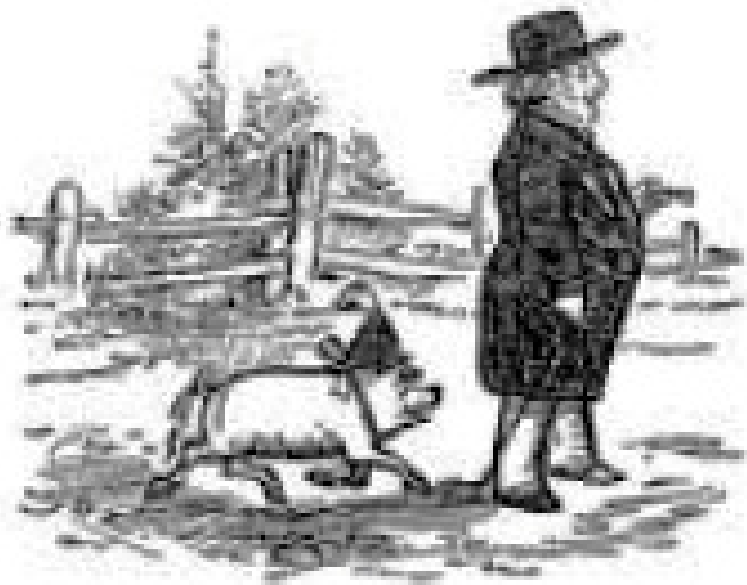

אהב כל כך.
הוא דחף את עצמו מהר מאוד תחת השלבים, והנה היה ממש בתוך הסעודה!
איך שהוא אכל, אכל ואכל! התמלא עד שכמעט ולא יכול היה לזוז, ובכל זאת דרך עוד על הגבעולים ודרס והוציא אותם מהאדמה. עשה חורים גדולים בכל הכוונים.
"הי טום!" קרא סם ברטון "יש שם חזיר בתירס. גרשו אותו משם!"
קל לומר אבל קשה לבצע. חזירוני זקף את אוזניו ונהם "לא! לא יהיה!" והתחיל לרוץ במלוא המרץ.

מישהו וייקחו את החזיר הביתה!"
סם הסכים והם הלכו לקרוא לשופט גריי, בעל

נתן לחזירוני תפוחים או תפוחי אדמה או קלחי תירס, וגירד את גבו של חזירוני בענף, מה שחזירוני אהב מאוד. לכן כשחזירוני שמע את קריאתו של בעליו חשב תחילה להסתתר, אבל אחר כך זקף את אוזניו,

גלגל את עיניו הורודות ונהם "כאן! כאן!" ורץ אל הגדר, כשצדדיו השמנים מתנענעים כמו קריש. השופט ליטף את ראשו והתחיל ללכת הביתה. גם חזירוני הלך הביתה, קרוב אחרי בעליו, וכך הם

השופט גריי חבש את כובעו, לקח את מקלו בעל ידית מוזהבת והלך לקחת את החזיר. הוא היה איש שמן ולא יכול היה לרוץ, והנערים ניסו לנחש איך יוכל להוציא את החזיר מהשדה. השופט בכלל לא ניסה לרוץ אחרי החזיר. הוא רק ניגש לגדר וקרא "חזירוני, חזירוני, חזירוני!" חזירוני ידע את קולו של בעליו, והיה זה בעל טוב ודואג לו יפה. הוא גם דאג יפה לסוס שלו, לכלב ולחתול, לתרנגולות ולחזירים. הם כולם באו כששמעו את קולו ואכלו ישר מידיו. הוא לא פעם

הלכו ברחוב ודרך כל הכפר.
נשים זקנות הביטו מעל משקיפיהן וצחקו כשראו
את החזיר המדדה כך ברחוב ומדי פעם שם את
אפו קרוב לנעל של בעליו.
טאוסר, כלב השמירה של מר גלאן נבח מסף הבית
"מה שלומך?"
הכלבלב הקטן של גברת סקוץ' רץ מהגינה והלך
כברת דרך, כמו בחברותה, ליד חזירוני.
החתולה של בטי טרנר זקפה את גבה ועלתה גבוה
על עץ. משם הסתכלה על חזירוני וחשבה שאולי
היה טורף אותה אילו הצליח לתפוס אותה.
הסוס הצעיר של הרופא יצא מעבר לפינה והתפלא
מחזירוני. התרנגולות רצו בקרקורים לאורך הרחוב
והתרנגול הגדול הלבן עלה על הגדר ומשם קרא
"הנה לך ברכות. מה שלומך!"
אך חזירוני לא שם לב לאף אחד. תוך זמן קצר הוא
היה שוב בדיר שלו שגדרו תוקנה, ו.. זה הכל.